

Музејска комуникација у XXI веку је императив. Без обзира чиме се у музеју бавили, крајњи циљ наших послова је порука коју шаљемо публици. Стого ми није замисао да овом приликом улазим у процену да ли је стручна у области историје уметности, јер Оливера Скоко је превазишла себе као историчара уметности и одлучно упловила у област комуникације (без намере да оно прво занемарује), него да похвалим њене презентационе и логистичке способности. Ако пођемо од тога да музејски кустоси, док улажу напоре у оквиру својих радних места, размишљају о публици (а то је и више него пожељно), Оливера је пре свега одличан музејски педагог, односно стручњак из области музејске комуникације. Оливера тако, скоро па до детаља, поштујући постулате Иве Мароевића о педагозима, одлучно ради следеће: **1. Током креирања музејског програма, више воде рачуна о интересима корисника, него о изложеним експонатима; 2. Омогућава посетиоцима да у музеју препознају властите проблеме, дилеме, не/разумевања; 3. Ефектно утиче на промену понашања код посетилаца; 4. Дружи се и саосећа са посетиоцима, а мање их образује; 4. Посетиоцима пружа и интелектуални и осећајни ужитак бивања у музеју; 5. Не одговара на питања посетилаца, него их и поставља, али и исправља, такође; 6. Укључује своје посетиоце да производе, да дају и узимају.** У прилог написаном иду задивљујући резултати остварени у 2021. години, сложићемо се *половичној* години захваљујући пандемијским условима. Њени *напори* у прошлој години су пре везани за изложбenu делатност, затим предавања, публиковање радова, учешће на семинарима и конференцијама, али и за бројне сарадње са партнерским институцијама и појединцима. Оно што се издваја као најквалитетнији траг који је Оливера оставила у прошлој, а наставила у овој години је изложба *Мерак ми је... – Хедонизам у делима из Збирке ликовне уметности НМЗР*. Управо ова изложба доказује колика је намера њене ауторке да **комуницира**. Изложба о хедонизму (нарочито њен разнолики пратећи програм којим је привукла не само стручњаке него и нову публику), није само едукативна и задивљујућа, она је три месеца била позорница комуникације, окупљања, дружења, упознавања, уживања и уговарања будућих сарадњи. Пишем ово као посетилац, али и као сарадник, јер сам изложбу посетио четири пута. Оно што је Оливери пошло за руком у последња три месеца су пасионирана посвећеност музејском пројекту и, без намере да претерам – живот са изложбом и на изложби током њеног трајања.

Из свега наведеног сматрам да је Оливера Скоко огроман потенцијал у домаћем музејском колективу и озбиљан кандидат за кустоса године у ICOM-у Србија за 2021. годину. У том смислу бих замолио комисију да предлог њене кандидатуре узме у разматрање и позитивно га реши.

У Кикинди, 19.3.2022.

Драган Киурски

Виши музејски педагог Народног музеја Кикинда

Председник Секције музејских педагога у МДС

Координатор СЕСА ICOM комитета у Србији

